
ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԳԻՏԱԺՈՂՈՎ՝ ՆՎԻՐՎԱԾ ՎԻԵՆՆԱՅԻ ՄԽԻԹԱՐՅԱՆ
ՄԻԱԲԱՆՈՒԹՅԱՆ 200-ԱՄՅԱԿԻՆ

Հոկտեմբերի 10-ին և 11-ին Հայաստանի Հանրապետության սփյուռքի նախարարության, ԳԱԱ պատմության ինստիտուտի և Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության նախաձեռնությամբ տեղի ունեցավ միջազգային գիտաժողով՝ նվիրված Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության 200-ամյակին: Չնայած գիտաժողովը նվիրված է Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության 200-ամյակին, բայց այնտեղ ներկայացվեցին ընդհանրապես միաբանության՝ Վենետիկի և Վիեննայի մխիթարյանների գործունեությունը: Պետք է գնահատել նախաձեռնող երեք հաստատությունների ջանքերն այդ բնագավառում. նման ներկայացուցչական գիտաժողովն այդքան բարձր մակարդակով կազմակերպելը հեշտ չէր: Եկել էին սփյուռքի տարբեր հայ գաղթավայրերի ներկայացուցիչներ (Վիեննա, Լիբանան, Վենետիկ, Իտալիա, Ավստրիա, Լեհաստան):

Շատ ջերմ էր նիստի բացման խոսքը, որը հնչեցրեց Սփյուռքի նախարար Հրանուշ Հակոբյանը՝ ընդգծելով մխիթարյանների կատարած գործի արժեքը հայագիտության բազմաթիվ բնագավառներում, գնահատելով նրանց ազգապահպան գործունեությունը: Ամենայն հայոց հայրապետի լիազոր ներկայացուցիչ Նուբար Եպիսկոպոս Հովհաննիսյանն ընդգծեց Մխիթարյան միաբանության համազգային գործունեությունը՝ շեշտելով, որ նրանք միշտ բարձր են եղել դավանաբանական ճղճիմ վեճերից, և նրանց ուսումնասիրության հիմնական խնդիրներն ունեցել են համազգային բովանդակություն: Գիտական բարձր վերլուծություն էր պարունակում ՀՀ ԳԱԱ ակադեմիկոս, պ. գ. դոկտոր Վլադիմիր Բարխուդարյանի ռոջոյնի խոսքը, ուր ընդգծվեցին մխիթարյանների ծավալած գիտական գործունեության բոլոր բնագավառները:

Երկու օր շարունակ հնչեցին երկու տասնյակից ավելի հետաքրքիր զեկուցումներ, որոնք վերաբերում էին գիտության տարբեր բնագավառներին: Գիտաժողովին զեկուցումներով հանդես եկան ԳԱԱ հինգ ինստիտուտների (Արևելագիտության, Արվեստի, Լեզվի, Գրականության, Պատմության) գիտական աշխատողները, Երևանի պետական համալսարանի դասախոսներ, Մաշտոցի անվան Մատենադարանի գիտնականներ, Մխիթարյան միաբանության տարբեր վայրերի հոգևորականներ (Վիեննա, Լիբանան) և Կրակովի Յագելոնյան համալսարանի ասպիրանտ:

Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության արքահայր Պողոս ծայրագույն վարդապետ Գոճալյանի ընդհանրացնող զեկուցումը Մխիթարյան միաբանության անցած ուղու մասին էր, որը հենց սկզբից կարծես ծրագրողի նման ցույց տվեց անցած այն դժվարին ուղին և այն բնագավառները,

որոնք եղել են միաբանության հոգևորական գիտնականների ուշադրության կենտրոնում: Ավստրիացի լրագրող Բարբարա Դենշերի հայերեն կարդացած զեկուցումն ամփոփում էր Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության տպարանի գործունեությունը: Տիկին Դենշերը երկու լեզվով (գերմաներեն և հայերեն) լույս տեսած իր գրքույկները (նվիրված Մխիթարյանների տպարանի գործունեությանը) բաժանեց գիտաժողովի մասնակիցներին: Ձեկուցումն ավելի ընդարձակ և ամբողջական պատկերացում էր տալիս տպարանի գործունեության վերաբերյալ, ցույց էր տալիս նրա ներդրումը եվրոպական մշակույթի զարգացման, այլալեզու գրականություն հրատարակելու գործում: Գիտաժողովի մասնակիցների համար մեծ հայտնություն էր Մատենադարանի գլխավոր ավանդապահ Գևորգ Տեր-Վարդանյանի «Հայերեն ձեռագրերի վիեննական հավաքածուն և Տաշյանի մեթոդը» թեմայով զեկուցումը: Իր խոսքում գիտնականը, որին քաջածանոթ էին Մաշտոցի անվան Մատենադարանի հայաստանյան հավաքածուները, մեծագույնս արժևորեց Վիեննայի ձեռագրերի հավաքածուն, պարզաբանեց Հակոբոս Տաշյանի գնահատելի ներդրումն այդ բնագավառում: Դարձյալ Հ. Տաշյանին, բայց այս անգամ նրա ծավալած գործունեության բոլորովին այլ բնագավառի էր վերաբերում ԳԱԱ պատմության ինստիտուտի տնօրեն, ԳԱԱ թղթակից անդամ Աշոտ Մելքոնյանի զեկուցումը: Ժողովրդագրության մեջ իր մեծ ներդրումն ունեցած գիտնականն անդրադարձավ Հ. Տաշյանի աշխատություններում լուսաբանված ժողովրդագրության հարցերին՝ ցույց տալով, թե հետազայում դրանք ինչպես են նպաստել գիտության այդ ճյուղի զարգացմանը: Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության լուսավորչական գործունեությունը լուսաբանվեց Մխիթարյան կրթահամալիրի տնօրեն հայր Սերովբե վարդապետ Զամուրյանի «Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության դպրոցների կրթական առաքելությունը» թեմայով զեկուցման մեջ, ուր մանրամասն խոսվում էր միաբանության՝ տարբեր վայրերում բացած դպրոցների, դրանցում աշխատող ուսուցիչների, սովորող աշակերտների, դասավանդվող առարկաների մասին: Առանձնապես գնահատելի է այն հանգամանքը, որ այդ կրթօջախներն ընդունվում են տարբեր դավանանքների աշակերտ-ուսանողներ և առանց խտրության սովորում ու ավարտում են միաբանության կրթօջախները:

Գիտաժողովն աչքի էր ընկնում քննարկված հարցերի բազմազանությամբ: Վերը նշված հարցերին զուգահեռ կարդացվեց նաև կիրառական արվեստի՝ ճարտարապետության հարցերին նվիրված բովանդակալից զեկուցում: ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի գիտաշխատող, ԳԱԱ թղթակից անդամ Մուրադ Հասրաթյանի «Հայ ճարտարապետության հիմնահարցերը «Հանդես ամսօրեայի» էջերում» թեմայով զեկուցումը լսվեց մեծ հետաքրքրությամբ, քանի որ ներկայացվեց նաև մինչև օրս հրատարակվող ուսումնաթերթը՝ «Հանդես ամսօրեան»: ԳԱԱ պատմության ինստիտուտի գիտաշխատող Էմմա Կոստանդյանի զեկուցումը նվիրված էր Մխիթարյան միաբանության երկու մասնաճյուղերի՝ Վենետիկի և Վիեննայի՝ XIX դարասկզբի նշած երկու փառապանծ հոբելյաններին (1901 թ. սեպտեմբերի 8՝ Վենետիկի միաբանության 200-ամյակ և 1911 թ. սեպտեմբերի 8՝ Վիեննայի միաբանության 100-ամյակ), նաև այդ առիթով դրանց հրատարակված

երկու արժեքավոր ժողովածուներին՝ «Հիշատակարան երկհարյուրամյա հոբելինի Մխիթարյան Միաբանության ի Վենետիկ 8 սեպտ. 1701–1901 սեպտ. 8» և «Հուշարձան. Գիտական ժողովածու առթիվ 100-ամյա հոբելինի հաստատման Մխիթարյան Միաբանության ի Վիեննա» խորագրերով, որոնք բացահայտում էին միաբանության երկու ճյուղերի համանվթուպական և համահայկական գործունեության գրեթե բոլոր բնագավառները: ԳԱԱ լեզվի ինստիտուտի գիտաշխատող Գայանե Մխիթարյանը «Մխիթար Սեբաստացին երաժիշտ և երգահան» զեկուցմամբ հետաքրքիր նորություններ բացահայտեց Մխիթար Սեբաստացու գործունեության վերաբերյալ այս բնագավառում, ցույց տվեց նրա ներդրումը հայ ազգային երաժշտության ասպարեզում:

Գիտական վիճաբանությունների առարկա դարձավ Արևելագիտության ինստիտուտի գիտաշխատող Ալեքսան Հակոբյանի զեկուցումը, որը նվիրված էր հայր Ն. Ալիկյանի կողմից Ն. Դասիտրանցու «Աղունից պատմութեան» ուսումնասիրությանը: Ունկնդիրներն անհամաձայնություն հայտնեցին Աղունից թագավորների մասին զեկուցողի հայտնած կարծիքին: Գիտական նորություն էր նույն ինստիտուտի փոխտնօրեն Պավել Չոբանյանի զեկուցումը՝ նվիրված Ախալցխայի վրացերեն ժամանակագրություններում արտացոլված Մխիթարյան հայրերի գործունեությանը: Վրացերենին մայրենիին հավասար տիրապետող արևելագետը հետաքրքիր փաստերով բացահայտումներ կատարեց վրաց ժամանակագրությունների վերաբերյալ: Արդեն 125 տարվա ճանապարհ անցած «Հանդէս ամսօրեան» իր էջերում լուսաբանել է տարբեր հարցեր՝ ամեն անգամ յուրովի նպաստելով հայագիտության զարգացմանը: Դրա արտացոլումն էին երկու զեկուցում՝ Արևելագիտության ինստիտուտի գիտաշխատող Կարինե Ավետյանի «Մատենագիտական նյութերը «Հանդէս ամսօրեայում» և Լեզվի ինստիտուտի գիտաշխատող Տիգրան Սիրունյանի «Լեզվաբանական հարցերը «Հանդէս ամսօրեայում» (1887–2010 թթ.)» թեմաներով: Բազմաթիվ նորություններ բացահայտեց Պատմության ինստիտուտի գիտաշխատող Անահիտ Մուշեղյանը «Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության նպաստը հայ դրամագիտության մեջ» թեմայով զեկուցման մեջ: XIX–XX դարերում նոր զարգացող գիտության ճյուղ էր դրամագիտությունը, որի հայ առաջամարտիկները եղան Մխիթարյան հայր Կղեմես Միպիլյանը և Միմոն Անտոնյանը: Առանձնապես պետք է ընդգծել Կղեմես Միպիլյանի ներդրումն այդ բնագավառում՝ Ռուբինյան արքայատոհմի դրամների հավաքածուի հայտնաբերման և դրանց մասին ընդարձակ ուսումնասիրություն գրելու գործում: Մխիթարյան միաբանության՝ գրականության մեջ ունեցած մեծ ավանդին էին նվիրված երեք զեկուցում: ԳԱԱ Մ. Աբեղյանի անվան գրականության ինստիտուտի տնօրեն Ավիկ Բսահակյանը ներկայացրեց Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության դիվանում պահվող հայ հանճարեղ բանաստեղծ Ավ. Բսահակյանի ձեռագրերի հավաքածուն: Նույն ինստիտուտի փոխտնօրեն Վարդան Դևրիկյանի զեկուցումը քննում էր Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության տպագրություններում տեղ գտած գեղարվեստական գրականության հարցերը: Հայ անվանի գրող, հեղափոխական-դեմոկրատ Մ. Նալբանդյանի՝ Մխիթարյան միաբանության

գրական գործունեության գնահատության հարցերին էր նվիրված Երևանի պետական համալսարանի դասախոս Սերժ Սրապիոնյանի զեկուցումը: Մխիթարյան միաբանությունն ունեցել է բազմաթիվ նշանավոր գիտնականներ: Սակայն այս գիտաժողովում ավելի շատ զեկուցումներ հնչեցին Հ. Տաշյանի մասին: Երրորդ զեկուցումը՝ նվիրված Հ. Տաշյանի գործունեության տարաբնույթ հարցերի քննարկմանը, կարդաց Լիբանանում գործող Մխիթարյան միաբանության վարդապետ հայր Մեսրոպ Թովալյանը: Մխիթարյան միաբանության բազմակողմանի գործունեության հավաստիքն էին նաև երկու հետաքրքիր զեկուցում. Մատենադարանի գիտաշխատող Ստելլա Վարդանյանը ներկայացրեց միաբանության անդամների գործունեությունը բժշկագիտության բնագավառում, իսկ պետական համալսարանի դասախոս Գայանե Պողոսյանը՝ Վիեննայի մխիթարյանների կենսաբանության ոլորտի հրատարակությունները: Մեծ հետաքրքրությամբ լսվեց ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի գիտաշխատող Անահիտ Բաղդասարյանի «Այտրնյան Բյոմ (Bohm) երգեցողությունը Սրբոյ պատարագի» զեկուցումը, որտեղ հեղինակը պատարագի տարբեր երանգների երգերով բացահայտում էր Այտրնյանի մեծ ներդրումը նաև այդ բնագավառում: Միյուրքի նախարարության աշխատակից Վ. Պողոսյանը զեկուցում կարդաց «Մխիթարյան միաբանության դերն ու նշանակությունը Միյուրքում» թեմայով: Լեհահայ մխիթարյանների գործունեության վերլուծությանն էր նվիրված Կրակովի Յագելոնյան համալսարանի ասպիրանտ Փիրուզ Մնացականյանի զեկուցումը, որը հավաստեց վերջինիս կարողությունները և աշխատասիրությամբ արդյունքների հասնելու միտումը:

Գիտաժողովն ամփոփվեց «Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության ավանդը հայագիտության մեջ» զեկուցմամբ, որտեղ Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության արքահայր Պողոս Ծ. Վ. Գոճանյանն անդրադարձավ միաբանության կազմավորմանը, կրթական կյանքին, հրատարակություններին և ձեռագրական ժառանգությանը:

Երկու օր տևած միջազգային գիտաժողովի հաջողություններն ու արդյունքներն ակնառու էին: